

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Pülöp könyvkereskedése ide küldendő az előfizetési díjak nyilvánterék és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasarnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. Bécében: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilv. tit. petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A ruházkodásról.

Jelen cikkünkkel társadalmi életünk egy kóros jelenségére akarunk rámutatni. Ez a fényezés a ruházkodásban. Ma már alig akad közöttünk olyan, ki helybeli iparcikkkel megelégednék, más szóval, ma már nagyon elegánsak vagyunk. Ugyan nem tagadjuk, hogy van ennek valami jó oldala is, szeretjük a szépet, izlésünk fejlődött, s miután fejlődött igényeinknek itthon kellő kielégítést nem találunk, oda megyünk, a hol ezt fölüljük. Az is igaz, hogy vidéki iparosaink és kereskedőink cikkei — lezárítva egyes kivételeket — a fővárosiakkal versenyezni nem képesek.

Manapság sokszorta nagyobb fontossága van egy legújabb facon szerint elkészített kabátnak, mint annak, hogy milyen sziv dohog azalatt, milyen a tulajdonosának lelki, szívbéli műveltsége, jelleme. Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy a külsőségek mellesleges dolgok legyenek, korántsem, mert korunk a külső csin dolgában is megkövetel bizonyos minimumot. »Ruha — tisztesség« tartja a közmondás, s mi is azt mondjuk, mindenkinek gondja legyen a ruházkodásra, de csak a menyíre a zsebe enged!

Ma a ruházkodásban sok ember tulajdonsága meg, azon társadalmi elv folytán,

hogy a külsőre sokat kell adni, a luxus ijesztő mérvben terjed nőknél és férfiaknál egyaránt. A vagyon és családi arisztokráciánál a luxusban állandóan a nő jár elől s ez ott, a hol az anyagi eszközök meg vannak, rossz néven nem vehető. A mérsékelt női luxusnak meg van a maga, az emberi természet mélyében fekvő alapja. A gyenge nő több külső csínre szorul mint a férfi, s a hol az anyagi lehetőség meg van, az még túlzásaiban sem visszatartó.

Keressük azonban a bajt a férfiaknál lábra kapott luxusban is. Nézzük csak mennyire erejükön fölül mennek ebben a legkevesbé tehetősek. Már mint hogy az általános luxus folytán az igen gyenge jövedelmű embereknek a ruházkodásban versenyt kell tartani. Ma pedig ennek lehetőségét két tényező mozdítja elő, az egyik az utazók intőzménye, a másik a hitel.

A szorgalmas, fürge, bőbeszédű s igen nagy rábeszélő képességgel bíró »utazók« egész esztendő átál keresztül-kasul utazzák az országot, s utazzák »ruhában«, »divatcikkeiben« stb. stb. Ismerik ezek jól az emberi természetet, az emberben rejlő hiúságot, hivatkoznak a szépre, kifejtett izlésre, s csakhamar sikerül a férfiak takarékoságának várát bevenniök. Persze a nagy konkurrencia folytán a fővárosi czégeknek a vidéki publikumra nagy szükségük van, s

utazóik által igen-igen iparkodnak eladók és vevők között az érintkezést megkönnyíteni. S a mi legtöbb embert lépve víz, ez az, hogy nem kell mindjárt fizetni. S épen ebből származik a baj. Így azután sok ember, ha van pénze, ha nincs, hát rendel. Miután pedig az utazó a maga per centjét azonnal megkapja, egyáltalán nem áll érdekében megakadályozni könnyelmű üzletösszekötéseket.

A portékák természetesen méreg drágák, mert a czégek is van magához való »észe, s úgy intézi dolgát, hogy azok minimuma, a kik esetleg fizetnek, megfizessék az azok által rendelt holmik árát is, a kiken majd nem lehet megvenni a pénzt. Minél több kétes vevő fizet, annál nagyobb a czég nyeresége. Magától értelődik, hogy a czég utazója napidíjjait és költségeit beleszámítja árúiba.

Igy hát értjük, ha sokan nem akarnak idehaza rosszabb minőségűt készpénzen vásárolni, mikor ott fönt jót hitelbe kaphatnak. Fonák helyzet ez, mely sokak pusztulását okozza, melynek orvoslása csakis akkor lehet, ha a közönség szegényebb része ruházkodásában felhagy a nagy luxussal, s azt vagyonai képessége szerint mérsékli. Inkább olcsóbb ruhát venni készpénzen, mint drága ruhát hitelbe.

TÁRCZA.

DALOK.

I.

Mint bálványképen a rajongó,
Ugy csüngök, Lili, képeden!
Te vagy a bűt és üdvöt osztó,
Te benned rejlik végtetem.

Egész világtól elszakadtam,
Sodor, dobál az óceán.
És sajkám elvész a habokban,
Ha nem mosoly szemed reám!

II.

Rád gondolok mindig
Édes, szép virágom!
És e rut világot
Gyönyörűnek látom.
A sötét föld felett
Lebeg édes képed,
Fénynyel árasztja el
Ezt a borús létet!

Ne szállj reám álom!
Elűzlek szememről!
Éde harmatodtól
Szívem meg nem enyhül.
Ne szállj reám álom,
Hogy mindig szüntelen
Elöttem lebegjen
Édes, szép szerelmem!

III.

A messzeségtől zene csábít,
Szép lányok körbe lejtnek:
Felettük büszke napja lángol
A boldog szerelmennek.

Itt állok busan, elmerengve
Forró könyhullatással —
Oh édesebb zokogni érted,
Mint üdvözülni mással!

Varsányi Gyula.

Gyorsvonattal.

(Szinhely 2-od oszt. coupé. Személyek: Bardner Eleonora 18 éves csinos bonne és Szilhássy Rezső nőtlen 25 éves fiatalember. A vonat rohog A bonne az ablakon kitekint s látszólag érdektelenül nézi a ködös vidéket. Szilhássy az ellenkező ablak mellett ül s figyelmesen vizsgálja a kecses ladyt.)

Szilhássy (hosszú hallgatás után): — Nagysád! ha nem zavarom méltóságában, engedje meg hogy megkérdézzem, hová utazik?

Bardner: (Ajklógygyesztve) — Halmosra.
Sz. Lehetetlen! hisz akkor kegyed is oda tart, a hová én. — Pompás! Legalább nem unatkozunk. — Ejnye Nagyság! Miért fordul el tőlem? Nem is sejti, hogy mi férfiak mennyire el vagyunk ragadtatva egy-egy ilyen szép és bájos szífid láttára mint a minő kegyed.
B. Kérem ne bókoljon.

Sz. (Mosolyogva.) Oh! kérem, ha az ember őszintén nyilatkozik, az még nem bók. — (Közlelőb húzódik a leányhoz.)

B. Kérem . . . drei - Schritt . . . (Lejti a kezében tartott gyűrűt.)

Sz. (Villámgyorsan odaugrik s felkapja.) — Parbleu! . . . mily szép kis gyűrű . . . (Nézegetve) No persze. Szép hölgyeknek mindenük szép.

B. (Kérlelőleg.) Adja kérem a gyűrűt vissza (Érte nyul.)

Sz. (Megragadja a kezét.) Mily hófehér kacsók! Mint egy »fin de siècle«-beli Vénuszé. — (Hirtelen megcsókolja.)

B. (Visszarántja.) Ugyan, ugyan! (Durezáisan) No adja ide a gyűrűmet, mert . . .

Sz. (Közbevágv.) mert? mert különben nem ad pusztít, ugy-e?

B. Azt ugyan semmi esetre se adok . . . hanem —

Sz. hanem — kettőt, nem egyet.

B. Kérem ne izéljen . . . Megharagszom, ha nem adja vissza mindjárt.

Sz. Hiszen azt akarom én is, hogy haragudjék, akkor legalább ki kell békülnünk.

B. De nem megy ám az olyan könnyen — nálam . . .

Sz. Kérem, nálam se. Csöndben pláne — nem. Rendesen csattanós pusztival szoktam ezt elvégezni.

B. Szinte »szokta«? — Nem rossz! Most ezt a kérdést nem »igy« fogja megoldani. — Adja oda kérem szépségesen.

Sz. Quod dixi, dixi. A mit mondtam, megmondtam.

B. (Engesztelőleg.) Hogy tud oly kegyetlen lenni? —

Alispáni jelentés.*

(Befejező közlemény.)

A szarvasmarha járási- és kereskedelmi forgalmát illetőleg tisztelettel jelentem, hogy folyó évi április hó 1-től július hó 31-ig a központból az illető községi megbizottak részére kiadott 95.057 drb. 5 kros- és 34.619 drb. 3 kros marha-járási űrlap, melyekért 5791 frt 42 kr. szolgáltatott át a m. kir. adóhivataloknak.

A folyó évi április hó 1-től július hó 31-ig a vármegye területén előfordult tűzesetek száma 73 volt, melyeknél az összes elhamvasztott érték, a hivatalos kárfelvételi jegyzőkönyvek szerint 104.569 frt 30 krt tett ki, ebből biztosítva volt 59.811 frtnyi érték, s így a biztosítatlanul szenvedett kár 44.758 frt 30 krra rug.

A most felsorolt elemi csapásokon kívül még az ország nagy részében előfordult jégverés vármegyénket is érte, s az eddig beérkezett jelentések szerint, a folyó évi június hó 27-én dühöngött jégvihar Sümeg község határában az összes terményekben 50—100%, a csab-rendeki határ nagy részében 60—90%, Káptalanfa, Hany- és Gyepü-Kaján községek határában 5—60%, Nyírad és Szöcs község határában 50—90%, Csehi község határában 30—75%, Nagy-Görbő és Döbröcse községek határában, valamint a mihályfai- és óhidi határ részében 20—30% kárt okozott, Orbánosfa község határába levő szőlőhegyeket pedig fele részben elverte. A jégkár folytán az adó elengedés iránti munkálatok folyamatban vannak.

A személy és vagyon biztonságot illetőleg tisztelettel jelentem, hogy Pálffy György miháldi lakost június hó 1-én a nagy-récei határban meggyilkolták. A nyomban meg-ejtett vizsgálat megállapította, hogy a nevezett revolverrel lőtték agyon, de sem a gyilkosság okát, sem a tetteseket kipuhatolni nem lehetett. A vizsgálatot a mihályfai törvényszék vezeti. — Julius hó 14-én éjjel 12 és 1 óra közt egy rovtult multu egyén a bal-füredi fürdőtelepen lévő »Olga« villában lakó Beer Zsigmond budapesti lakoshoz az ablakon át bemászott, a cselédség által

* Az országos gyászneset miatt lapunk mult két számából kimaradt.

észrevétlenül, a lárma elmenekült; később az »Ágnes« villában lakó Auer Dezső budapesti lakoshoz mászott be az ablakhoz támasztott létra segítségével, s az ott alvó Auer édes anyját felkeltette, tőle lelévással való fenyegetés mellett pénzt követelt, miközben a tettest elakarta fogni, az forgó pisztolyából 5 lövést tett reá, melyek közül kettő lágyékába hatolt, s súlyosan megsértette. A tettes elfogatván, az illetékes bíróságnak átadott.

A fentebb elősorolt sajnos eseteken kívül fordultak még elő, a vármegye egész területén a betörések és apróbb lopások, valamint a kisebb tolvajlások számos esetei; tettesei azonban a csendőrség által részben kinyomozva az illetékes bíróságoknak átadottak, részben nyomozás alatt állanak.

Tiszteletteljesen hozom tudomására a tek. közgyűlésnek, hogy Keszthelyen csendőrszaksz-parancsnokság állítottatott fel, a mely működését folyó évi június hó 1-én megkezdette.

A vármegye területén mult évben előírásban volt egyenes adónak és hadmentességi díjnak esedékessé vált összegeiről, az ezekre teljesített befizetésekről, ugy a fennálló tartozásokról következőket van szerencsém előterjeszteni:

Bár a folyó évi gazdasági eredményt kielégítőnek jelezhetem, s bár a lakosság anyagi helyzete jelenleg szintén jó, a közgazdasági helyzetet jónak nem tartom, mert a termények alacsony piaci ára, különösen a kisgazdákat, — kik forgó tőke hiányában, részint köztartozásaik, részint egyéni kötelezettségeik folytán terményeiket azonnal eladni kénytelenek, — egy hosszú gazdasági éven keresztül erős megpróbáltatásnak teszi ki.

A törvényhatósági közutak állapotáról a következőket van szerencsém előterjeszteni.

A törvényhatósági utak fentartására a fedanyag szükséglet, a járási utibizottságok meghallgatása mellett, a kir. államépítészeti hivatal által 1898. évre megállapítottván s a vonatkozó tervezet a tek. közigazgatási bizottság által szabályszerűen jóváhagyatván, a fedanyag szállítás kellő időben megkezdett és oly erővel eszközöltetett, hogy annak nagyrésze az utibizottsági tag urak közreműködésével már át is vétetett.

Folyó évben, az 1897/8. évi költség-előirányzat terhére foganatosítandó műtárgy javítások és újbólépítésekre a kir. államépítészeti hivatal szabályszerű terveket és költségvetést készített, s miután azok illetékes helyen jóváhagyattak, a munkálatok végrehajtása árlejítés útján biztosított.

A törvényhatósági közutak állapota teljesen kifogástalan. s az utak és műtárgyak elemi csapás folytán, rongálásokat nem szenvedtek.

Az utadót nem fizetők, de uti közmunkát szolgáltni kötelezett egyének, ebbeli kötelezettségüket, habár a törvény e részbeni végrehajtása a jelenlegi mezei munkák miatt nehézségbe ütközik, kielégítő mérvben teljesítik.

Vasut-, posta- és távirtda ügyek terén említésre méltó esemény nem fordult elő.

A megyei törzsvagyon áll 720 frt takarékpénztári betét és 500 frt magánkötvényből; cselekvő hátraléka 2782 frt 22 kr. vagyis összesen 4002 frt 22 kr., ebből levonva a szenvedő hátralékot 506 frt 70 krt, az összes cselekvő vagyon 3495 frt 52 kr. Zala-Egerszegen, 1898. évi augusztus hó 30-án.

Csertán Károly sk.,
Zalavárm. alispánja.

Felhívás a t. szőlőtermelő közönséghez

Földművelésügyi miniszter ur ő nagyméltósága, a szőlészet érdekeinek előmozdítása céljából, Zalavármegye alsó-lendvai, csáktornyai, kanizsai, letenyi és novai járásából alakított új szőlészeti és borászati felügyelési kerületben, a szőlészeti és borászati szakszolgálat teljesítésével engem bizván meg, van szerencsém mindazon t. szőlőtermelőket felhívni, kik a szőlészet vagy borászat, különösen pedig a szőlőfelújítás terén szaktanácsaimat és utasításaimat igénybe venni óhajlják, hogy levélben vagy személyesen — lakásom özv. Szinkovicsné házában — egész bizalommal felkeresni és hozzám fordulni sziveskedjenek.

Csáktornya, 1898. szept. 28-án.

Guzman Dénes

kir. szőlészeti és borászati felügyelő.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XV. évfolyam utolsó negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjakkal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Tisztelettel

a kiadóhivatal.

— **Kinevezés.** Dr. Jankovich László gróf Ömeltósága, vármegyénk főispánja dr. Böhm Sidney perlaki járásorvos tiszteletbeli megyei főorvossá, Bölcs Sándor perlaki szolgabíró tiszteletbeli főszolgabíróvá kinevezte. Ő Méltósága ezen elhatározását a vármegye törvényhatóságának m. hó 26-án tartott közgyűlésén hozta nyilvánosságra.

— **Hivatalos látogatás.** Altörjaji Altörjaji Imre csendőr-örnag, székesfehérvári kerületi parancsnok-helyettes Csáktornyan megvizsgálta a csendőrsöt, melyet minden tekintetben rendben talált. Csáktornyáról szept. 28-án Mura-Szerdahelyre utazott.

Sz. Én nem vagyok legkevésbé se kegyetlen, hanem Nagysád nem akar »kegyes« lenni.

B. Nem vagyok »kegyesrendi.«

Sz. De én se »kegyetlenrendi.« — Efnin egy pusztit . . .

B. Hogy is ne! Tessék ideadni, mert . . .

Sz. Kérem, »il faut passer par la«!

B. De nem mindig és nem következetesen.

Sz. Természetes! Csak ritkán, pl. most és következetlenül, mint most . . .

B. Hát nem adja át?

Sz. Már miért ne? De valamit csak kapok honoráriumméppen? — Ha mást nem, legalább — apácza-csókot.

B. Se apácza-, se más csókot. . . Különben is egészségtelen a csók.

Sz. Talán dr. Schenk szerint?

B. (Elpirulva.) Ugyan hova gondol? Hisz az . . .

Sz. (Ostromolva.) Hát nem az ő elvei szerint — egészségtelen?

B. (Ártatlanul.) Oh! nem. Egy amerikai doktor találta felette károsnak.

Sz. (Tettetett naivsággal.) És Schenk dr.

B. (Vállhuzogatva.) Eh! tudom is én mit csinált, vagy mondott ő.

Sz. (Gyors ánzógalással.) Kérem, dr. Schenk pedig határozottan, kategorice kijelenti, hogy csokolózni kell, mert a csók édes, az élet pedig keserű. Miután pedig minden jobb, ha édes: ennél fogva az életet meg kell édesítenünk, s ez a művelet csokolózással történik.

B. Gratulálók a consequentiájához. Látom jól tud következtetést levezetni. De a gyűrűmet . . .

Sz. (Kiejté kezéből a gyűrűt s mindketten ugranak érte. Lehajlás közben megöleli és megcsókolja a bonnet.)

B. Uram! ez a vakmerőség non plus ultrája, ezért én megállítom a vonatot. (Vészjelzőhöz fut.)

Sz. (Átöleli s ismét megcsókolja.)

B. (Torkaszakadtából.) Segítség, segítség! Gyilkosok! . . . Rendőrség! — (Egészen kipirul. Minden áron meg akarja nyomni a vészjelzőt, de Sz. megakadályozza.)

B. (Kiáltva.) Micsoda erőszakos eljárás . . . Mon Dieu! J Jesszusom! —

Sz. De nagysád! vegyen erőt magán.

B. (Még mindig dühösen.) Nem! ez megbecsülés! Ez . . . ez . . .

Sz. (Ünnepélyesen.) Kisasszony! csak egy percig hallgasson meg. Én kegyedet imádom. Legyen — feleségem. Névem: Szilvássy Rezső, földbírtokos vagyok Halmoson.

(A vihar egy csapással elesenesül. Az ajkak csókba forrnak össze. Ölelés.)

(Künn egy hang.) »Halmos! egy perc.« . . .

(Függöny.)

— ő.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur Rossmeissel Pál napidijjast a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz számgyakorokká nevezte ki. A kinevezett tisztviselő a zala-ujvári kertész fia s tanulmányait a csáktornya polgári iskolában végezte.

— **Eljegyzés.** Rántes Menyhért királylakai áll. isk. tanító eljegyezte Láng Anna kisasszonyt, néhai nyug. Láng Mátvás köz. hads. százados leányát Dr. Váshelyről.

— **Simon Lajos** kir. táblabíró, a csáktornyai kir. jbiróság vezetője szabadságának leteltével e hó 27-én átvette a kir. jbiróság vezetését.

— **Megbízás.** A földmivélsügyi miniszter ur Csáktornya székhelytel új szőlészeti és borászati felügyelőségi kerületet szerveztetett mely kerület az alsó-lendvai, csáktornyai, nagykanizsai, letenyei és novai városokból alakítatott. Ezen új kerület vezetését Guzman Dénes kir. szőlészeti és borászati felügyelőre bízta, ki állását már el is foglalta. Guzman Dénes felügyelőre van bízva egyúttal a Muraköz hegyvidéki állami szőlőtelep vezetése is.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Báhnec Béla, volt csáktornyai s a legutóbbi időben budapesti pénzügyi biztost Devára pénzügyőri főbiztossá nevezte ki.

— **Hymen.** Kurucz Ernő csáktornyai illetőségű. orsz. nőképzőegyesületi képezdei r. tanár, a csáktornyai áll. tanítóképző-intézetnek volt növendéke jegyet váltott Budapesten Sztáray Rózsika kisasszonnyal. — Holub Ferenc csáktornyai illetőségű lengyeli fiatal kereskedő e hó 4-én lépett házasságra Turbauer Fanni kisasszonnyal.

— **Téli menetrend.** A magy. kir. államvasutak igazgatósága által kiadott téli menetrend szerint a csáktornya-kisczelli vonalon október elsjétől kezdődőleg megszüntetik Kis-Czell és Zala-Egerszeg között Zala-Egerszegről reggel 5 óra 59 perczkor Kis-Czellere és onnan este 6 óra 45 perczkor Zala-Egerszegré induló személyvonat. Ezt a vonatot főleg a Budapestre utazó közönség vette igénybe, mert egyenes összeköttetése volt a gyász—győr—budapesti vonattal.

— **Tífusz-járvány.** A Csáktornyan állomásozó utánus katonaság között járványszerűleg kiütött a has tifusz. A betegség Horvátországból, Szent-Iván-Zelina községből huzrozottatott be, ahol fegyvergyakorlaton volt az ezred. Eddig 28-án estelig 14 katona betegedett meg, kiket a varazsdi katonai kórházba szállítottak. Ugy a katonai, mint a polgári hatóság a legmesszebb terjedő óvintézkedéseket azonnal megtette. 29-től újabb betegesedési eset nem fordult elő, miből remélhető, hogy a járvány már lokalizálva lett.

— **Lopások.** Rezekes Jánosné perlaki lakos kárára többrendbeli ruhaneműt s fehéreneműt loptak el 44 frt 69 kr. értékben. Ugyanakkor Kovácsics Lukácsné kárára 8 frt 30 kr. értékben fehéreneműt vittek el. A helybeli csendőrségnek sikerült a tettest elfogni, még pedig Postrazsia Mária tüske-szent-györgyi illetőségű csavargó cseléd személyében, kit a helybeli kir. járásbírósnak átadtak. — Székely Vilmos csáktornyai könyvelő kárára 3 drb ludat loptak el. A tettes még nem került elő.

— **Rác-Kanizsáról** írják, hogy m. hó 25-én Branilovics Miklós lova a Mura melletti bereken letelezés közben ingoványba került, ahonnan nem volt képes kiszabadulni. A falu népének hosszu s erős munka után emelőrudak s gerendák segítségével sikerült

a lovat kiemelni, de az agyongyőlört ló még az nap éjjel elpusztult. Gazdájának a kára meghaladja a 200 frtot.

— **Volt alkalmunk** meggyőződést szerezni arról a megkapó gyászról, melyet a »Képes Családi Lapok« illusztrált szépirodalmi hetilap öltött a királyné halála alkalmából, értésünkre jutott, hogy ugy a mérelytel helyét, mint a felségszerződésnek a hajórol történt elszállítatását, nemkülönb a genfi gyásztüntetés és a halot vasútra szállításának fénykép után készült reprodukciót is hozza, ugyan abban a számban közli annak az elvetemült gazembernek, Lucheninek a sikerült arezképét is valamint hű rajzát annak a gyilkos eszköznék, melylyel a század legreménytelőbb elkövettek. Mindezekből látjuk, hogy a »Képes Családi Lapok« mindazt és gyorsan közli ugy írásban mint képbén, a mi a közönséget csak érdekli, s mégis Magyarország legolcsóbb szépirodalmi heti lapja, mert előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványzámat ingyen küld a kiadóhivatal V., Vadász u. 14. szám Budapest.

— **Ujságírók sorsjátéka.** Tudvalevő, hogy a Budapesti Ujságírók Egyesülete saját segítő alapjának gyarapítására nagyszabású tárgysorsjátékot rendez. A sorsjegyeket a napokban bocsátották forgalomba és máris óriási mennyiségben keltek el. A díszes kiállítású sorsjegyek minden bankházban, pénzintézetnél, pályaudvaron, hajóállomáson, dohánytözsdeben és nagyobb hivatalban kaphatók és pedig darabonként egy koronáért. A sorsjátéknak hat húzása lesz és minden sorsjegy mindegyik húzásra érvényes. Az első húzás 1899. január 4-én, az utolsó 1899. február 21-én lesz. A főnyeremény 100.000 korona érték. Összesen 2475 nyereményt sorolnak ki 250.000 korona értékben. A főnyeremény kivül öt 20.000 koronás melléknyeremény van. A nyereménytárgyakat a sorsjáték kezelősége kívánatra 20% levonással készpénzben visszavásárolja. A sorsjáték kezelősége gondoskodott arról, hogy az ország legkisebb községeiben is kaphatók legyenek a sorsjegyek, ha azonban mégis megtörtént volna, hogy valamely helységben nem jutottak el a sorsjegyek, ez esetben forduljon bárki akár szóval, akár írásban a sorsjáték kezelőségehez (Budapest IV., Kossuth Lajos utca 1. sz.)

— **Figyelmeztetünk** a mai lapunk számában megjelent »Nemzeti Balesetbiztosító« című hirdetésre.

— **Szülőtermés eladás.** Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, hogy a földmivélsügyi miniszter ur Ó hajyméltósága folyó 6644. sz. rendelete folytán, a stridói utvonalon levő farkashegyi volt Ziegler Kálmán féle, jelenleg állami szülőtelep szülőtermése, október hó 6-án, csütörtökön, délelőtt 10 órakor 800 frt kikiáltási ár mellett, nyilvános árverésen el fog adatni.

Csáktornya, 1898. febr. 30.

Guzman Dénes

kir. szőlészeti és borászati felügyelő.

Gazdasági közlemények.

Néhány szó a dinnye termeléséről.

Egy hevesmegyei híres dinnyetermelővel beszélgetve, midőn azt mondtam neki, hogy elmúltak azok a jó idők, mikor ahg győztük termésünket a piacra szállítani, kételkedve fogadtam ezen kijelentésemet s elfogadható adatokkal igazolta be állításaim valótlanágát, de egyúttal keresté az okot is, mely engemet a jelzett nyilatkozatra késztetett.

Megkérdezte a többek közt, hogy minő eljárást követek a dinnye termelésénél? Kérdésére ismertetvén eljárásomat, megütöközt azon, hogy én is istállótrágyával tartom fel talajom termőerejét, s ezt a körülményt jelezte olyannak, mely termésemet piaczképtelenné teszi.

Levonva a beszélgetésből a következtetést, felhagytam az istállótrágya használatával, s mi lett az eredmény? Az, hogy kaptam ugyan jó minőségű izletes gyümölcsöt de oly keveset, hogy a művelésre fordított

költségeket sem térítette meg. Arra tökéstem el tehát magamat, hogy leküzdöm a műtrágyák iránti ellenszenvemet s megkísértem azoknak használatát.

Kikerestem kertemben egy védett helyet, azt jól megrigoloztattam s még ősszel elkészítettem a dinnye palánta befogadására szolgáló kupaczkokat olyformán, hogy minden kupaczkra számítottam 4 kosár jó érett komposztot, 1 kg. szuperfoszfátot, 1 kg. kén-savas kálit s ezen anyagokat jó fekete földdel összekevertem.

Kiváncsian vártam az eredményt s figyelemmel kísértém a fejlődést. Elérkezvén a dinnyeszüret ideje, nagy volt meglepetésem, midőn 800 négyszög öl területrol 1540 drb dinnyét szedettem le; mind megannyi édesizű zamatos kifogástalan minőségű, mely már a piaczát is megtalálta és pedig elég jól, mert a múlt évben százát 22 forintjával adtam el.

A trágyázás ezen nemét már 3 év óta folytatom s mindig kitünő sikerrel. Azok, kiknek az eljárás követésre ajánlottam, szintén a legjobb eredménytel dicsekesznek.

II.

Minő trágyaneműeket nem szabad egymással összekeverni.

A műtrágyák, ha egymással, vagy más trágyafélékkel összekevertetnek, esetleg oly vegytani processzusokon mehetnek át, a melyeknél az illető műtrágya vagy trágyanemű egyes alkotórészei veszendőbe mennek, vagy pedig kevésbbé oldhatóvá válván, a növények által nehezebben vétetnek fel.

Hogy tehát a helytelenül véghez vitt összekeverés által a gazda veszteséget ne szenvedjen, szükséges tudnia, hogy minő trágyaféléket nem szabad egymással összekeverni. A leggyakrabban használt trágyaneműek keverésére vonatkozó szabályok röviden az alábbiakban foglalhatók össze:

Mészoxyd tartalmu műtrágyákat, a minő p. o. a Thomas salak s az égetett mész, nem szabad összekeverni oly műtrágyafélékkel, a melyek a foszorsavat oldható alakban tartalmazzák, minthogy ez által az oldható foszorsav nehezebben oldhatóvá alakul át. Ilyen oldható alakban tartalmazza a foszorsavval a csontliszt és spodium szuperfoszfát, ásványi szuperfoszfát gipsz, amoniak szuperfoszfát, kaliszuperfoszfát stb.

Az oly trágyaféléket, a melyek nitrogént tartalmaznak amoniak, vagy pedig szerves alakban, nem szabad összekeverni oly műtrágyafélékkel, a melyek mésoxydot tartalmaznak, minthogy ez az ammoniakot kiűzi, s a nitrogéntartalmu szerves anyagokat megbontja, a mi által a nitrogénben, ezen egyik legfontosabb, másrészt legdrágább növényi tápanyagban veszteség áll elő. Nem szabad tehát összekeverni a Thomas-salakot, vagy az égetett meszet kén-savas ammonnal, amonszuperfoszfáttal, istállótrágyával, emberi ürülékkel, komposztal, vérliszttel stb.

Az oly trágyaféléket, a melyek salétromot tartalmaznak, nem szabad összekeverni oly műtrágyával, a melyben szabad kénsvan, minthogy ez a salétromot megbontja s a salétromsavat kiűzi. Így nem szabad összekeverni a chilisalétromot semmiféle szuperfoszfáttal.

Felölös szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és laptalajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obzname pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svako nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 4 frt
Na pol leta . . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obzname se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Vrème.

Kad na protuletje počeuju rasti dnevi, pomalem se i zrak stopi. Voda, koja je od snéga nastala, mokru drži zemlju, i poljodolavec lahko orje mehku zemlju, tak je ne jako potreben deždj. I ako je i deždj, samo v drobnih kaplich curi i pred Gjurgievom malo gda grmi.

Po leti sunčena vručina posuši zemlju i bilja bi se sposušila, ako negda-negda nebi bilo deždja, koj posušenu zemlju nebi namočil. Vu veliki vrućini zrak bude vrući, ali jeden deždj ga prehladi, grmljavica ga pak zčisti. Proti kraju leta više mokrinu potrebuje bilje; nije dosta deždja, nego potrebna je i rosa. Na početku jeseni pak redki deždj. Posle Miholjevoga nećujemo jako grmeli; rosa se zmrzne na bilja; i mraz postane. Na kraju jeseni pak zveksinom su veliki deždji i postane veliko blato. Redovido zatim postane zima, na kraju novembra snég opadne, na kojega čez zimu više dojde i ako je jaka zima, niti se ne rezatali pred koncom zime.

Kakva promjenljivost je vu vrémenu! Ravno ta promjenljivost čini, da se bilja plodiju. Vrući letni dnevi ozreliju zito i sve, pod pokrivalom mrzle zime se počine zemlja, dobiju novu jakost za novi plod. I človeku dobro vpadne ta promjenljivost. Gdo se nebi veselil onomu, da posle mrzle zime more vživati friškoga protuletjnoga lufta. Ali cvetno protuletje fletno pozabimo, kad dobru žetvu kazajuće leto dohadja; jesen koja nas sadom

ponudja, jeli ne primemo rado? I zima ima svoju lepotu; tam su sanjkanje, božični svetki i tak dalje.

Vnogiput bi ipak radi bili, ako bi drugo vrème bilo. Vnogiput se dogodi, da kesno dojde protuletje, poljodolavec se boji, da s delom zaostane i nebude dobra žetva. Po leti pak dugo nejde deždj. Poljodolavec s žalostnem srcem gleda, kak se mu od suše žuti zito. Onda pod žetvom pak zna biti deždj, tam se sklje seme na polju. I bratvu zna vnoiput pokvariti deždj, ali rana zima.

Bormeš bi dobro bilo, ako bi napre znali vrème, tak bi si ravnali delo. Poljodolavec bi se žuril s oranjem i sejanjem, da bi deždj seme v zemlji našel. Koj bi travu kosil, bi čekal, da deždj seno ne bi premočil. S bratvom bi se požurili ljudi, da je deždj ne bi dostigel. Ali svemogućni je zakril to, da bi človek napre mogel znati vrème.

Ali niti nemre biti takvo vrème, s kojem bi svaki človek zadovoljen bil. Kad putnik dobro vrème želi, poljodolavec deždja prosil. Na sreću, promjenljivost vremena ipak dobro vpadne; koje vrème je po jedni stranki na škodu, po drugi stranki more na hasen biti. Protuletni deždj škodi protuletnoj ziti, ali hasni jesenskoj; letna suša vništi zito, ali trsju hasni.

Ali negda su i izvanredna vremena. 1420. godine je jako rano bilo protuletje. Već v marciju su odcvela drevja, na početku majuša su črešnje zrele bile i na koncu augustuša je već bratva bila.

1468-oga je sve kesno bilo; v septembru je bila žetva, bratvu su komaj dokončali a vino pak je jako kiselo bilo tak, da su ga komaj pili.

1537-oga teta celo leto se premenljivala zima s vrućinom; tuča je svega žitka na nikaj dela. Na Martinjevo je lépo vrème postalo i držalo čez celu zimu do konca aprila; drevje, trsje je sve stíralo, ljudi su počeli zemlje si obdelavati. Na koncu aprila je zima postala i sve se zmrzlo.

1876-oga je dobra letina bila. Leto je vruće bilo, ali skorom je svaki tjeden dober deždj bil, sve je čudnovato lépo raslo. Izvrstna žetva i dobra bratva je bila.

Tak vodi Bog vrème, koje nemre človek do kraja prepoznati.

Tantalus.

Iz života kraljice.

V besnyškim kloštru bil je jeden šekstrian frater, komu je navada bila, da ako je koga v klošter pustil, budi on mužki, ali ženska, najprije je v ruku segnul i onda je stranjskomu stepel jako ruku.

Jedenput je Kraljica pozvonila. Frater ju je nutri pustil i sve Njoj je pokazal po kloštru i zatim pak Nju odpustil, da bi Nju prepoznal. Gvardian je ravno čez oblok vun poglednul i zapazil je, da Njezino Veličanstvo odhadja iz kloštra. Preplašeno je iz kata doli bežal i prva reč mu je bila:

— Ste Njoj stepli raku?!

Z A B A V A

Na fini način.

Prije dvie godine se je u jednom varošu, vzmimo, da je bilo u Parizu, dogodila ova originalna i prevejana prevara:

Dojde tu niekog dana jeden oficir, onak malo stariji gospodin, jednakog kak svieća držanja, pravi on stari soldat. Na uniformi mu je bilo videti prišite znorice, za koje se počastni križi i medalje zatiču — i ovak, kak velim, dojde on k jednomu glasovitomu trgovcu s finem vinom te mu se predstavi zrezno, na kratko i baš po soldački: »Kapitan Duhamel«.

Zatim očituje jednostavno ali razumljivo, da je on glavar vinskoga oddiela u oficirskoj kassini svoga regimenta, pak da hoće u kassinu za probu vpelati nekoliko felih crvenog i nekoliko felih izvanjskog vina.

Trgovac se je na to očitovanje vrlo razveselil, jer to je znal, da je oficirski kassino osobito dobra mušterija (Kundschaft), a takovu si pribaviti nije mala hasen. On anda kapitana odmah pelja u podrum i tu ga dvori, da ga bolje dvoriti nije moguće.

Kapitan košta i prekošta sva vina, od kojih se u podrumu nekoliko hiljadah veder nahadja, zatim košta i ona vina, koja su u flašah i kojih je opet na hiljade flašah tu nagomilano. Pri tom govori o Tongkingu, o Algiriji i o Italii te mu je to sve tak poznato, da je trgovac uvidel, da je taj oficir puno toga proputoval i da sve ima u malom prstu.

Dakako da je po tom još većim počitanjem svoju zalihu oficiru kazal i na koštanje nudjal.

Kapitan ima fini jezik; on košta i ter košta i vrlo je zbiren, viditi je, da se razme u vino i da dobro za razlučiti dobro od boljeg vina, jer u podrumu su sama fina i najfinija vina, zločestog niti trgovac nedrži.

Medjutim se kapitan ipak poslie dužeg koštanje odluču za nekoje finije fele i on naruči četiri lagvića Bordeaux, jedan lagvić cognaca jedan lagvić finog španjolskog vina i četiri košare champagnera, svake košara sa dvanajst velikih flašah najfinije vrsti.

»Sutra u dva sata po poldan treba mi to sve u Lobankasarnu dopeljati! — Ali točno! — Kvittirani račun priložiti!« naloži u kratko pretrgnjenih izrekah — baš po

soldački — kapitan trgovcu, koj je bil ves blažen, do je tako dobru trgovinu napravil i tak fine mušterije si pribavil, jer da ga oficirski kassino odsad više nebude ostavil, za to su mu jamčila u prvom redu njegova najfinija vina, kakovih ondešnja nijedna trgovina nije imala, a drugo njegova fina i točna podvorba, kojom je i on sam i njegovo osoblje mušterije dvorilo.

Duboko anda se naklanjajući sprovede veseli trgovac kapitana van preko hodnika do štengih.

»Ima fini jezik i fini tek« — misli si. — »Taj ga razme. — Same najfinije vrsti je izabral. — Pak kak se samo jednako drži kak svieća. — Svojim koštanjem ima sigurno četiri litre u svom tielu, pak ide jednako kak na parad! Vragometni dečko! Je, naši stari oficiri, to su dečki kak i željeza!«

Ovak u sebi tiho govoreći povrne se u svoj comptoir, gde polag naloga kapitana voga sve točno naredi.

Drugi dan punkt u dva sata, dojdu kola s natovarenimi lagvi pred Lobaukasarnu. Straža je pred kasarnom gore dole se šetala, kak je to svigde navada, a pod velikimi vratu kasarne stoji kapitan, ali sada

Je! — veli jednovoljno frater, ali je videl prestrašenoga obraza gvardianovoga, pak zapita:

— Zakaj?

— Nesrečni! Im je to Kraljica bila!

— Kraljica! ... i frater se od straha skorom prehitil.

*

1895-oga leta se dogodilo, da se kraljica poleg toga kloštra po šumi šetala i zabludila je. Na sreću ze zšla s jednim kapucinerom, komu je rekla:

Gödölövski stanovnik sam, rada bi dimo iti, kud bi prosim mogla vun zaljti?

Stari redovnik je prepoznal kraljicu, pak Nju je odpeljal iz šume tizam do cirkve.

Kraljica se zahvalila, ali je rekla, »ako je već ovdi, pogledne i cirkvu«. Zatem je stupila v staru cirkvu i tam je klečeć se Bogu pomolila.

*

Jednu predpoldan se po »Haraszli« zvanou šumi šetala, kad se s jednim bogcom srela, koj je pomilovanje prosil. Kraljica redovito nije imela pri sebi penenze, pak poleg toga je niti vezda ne imela pri sebi nikaj. Za badava je tišila staroga, da naj čeka, kad nazaj dojde, mu već daje milostinju, — on je samo dalje prosil, da mu naj da »frajlica«. — Pak plačuć veli, da »frajlica« mu neće dati, zato mu veli, da nazaj dojde, bude mu već dala. Kraljica je pomilovala staroga i oprosila je jednoga lugara, koj je ravno onud išel, da bi Njoj posudil jednoga forinta, kojega je i onda dala siromaku. Stari bogec nije štel primiti forinta, jer veli: »Nema niti krajcara, nemrem z forinta vun dati«; ali kad je videl, da to nije potrebno, hvalil je »frajlicu«, koja se tak fletno odžurila, da si niti ruku ne dala kušnuti.

*

Vu ovi isti šumi se pak zšla s jednim človekom, koj je šibje nesel na hrbtu. Starec se hotel pokloniti, i kad je škrljaka dostigel, on mu je znenada dolii opal. Ni se mogel za njim povinuti, pak za to s poniznostljum je oprosil ovu, pred njim nepoznatu gospu, da bi mu pomogla zdići škrljaka. Kraljica se smejala i zdignula je staroga, mastnoga škrljaka.

*

u civilnom odielu, a ne u uniformi; žnorice za počastne križiće i medalje su medjutim i na civilnem kaputu prišile.

»Dobro moj sinko!« — veli proti blizu dohadjajućemu kućišu. — »Ti si točan« — i pogledavši na svoju žepnu uru, doda: »Ovak mora biti! — Punctum dvie ure! — A jeli si sobom donesel i račun?«

»Ovde je, gospodine kapitane!« — odgovori kućiš, — te mu zajedno preda račun trgovca.

»No, tak je prav!« — opet veli kapitan, a zatim pitajuć pogleda kućiša ... »To je samo jedan primierak (exemplar), a račun mora biti u dva primierka načinjen, jer jedan ide na kassinu-kassu, a drugi ostane meni u rukah. Ovi bedaki u vašem bureau neznadu nikaj onak učiniti, kak bi moralo biti, i uvijek mora dvoje posel iz jednoga biti! — No, nikaj zato, bieži hitro natrag i donesi još jedan takav primierak, straža i ja ćemo do tog vriemena, dok se povratiš, na tvoja kola paziti!«

»Dobro gospodine kapetane!« — odvrne kućiš i odbieži natrag po još jedan primierak računa.

Kad je kućiš sa drugim primierkom

Na izsaszegskim putu pak se jedanput zšla s jednom 7—8 let starom puckom, koja je jednoga lončeka nesla s hranom. Pucka se v nekaj zagledala, pak je lončeka v jeden stup tresnula tak, da se na komade potrl. Na to se jako počela plakati. Kraljica je k njoj stupila i tišila ju. Kad bi pak roditelji do pucke došli, dala njim je penenze za lonček i još nekaj više, da si kupiju kaj njim je potrebno.

*

Najdragša molitvena knjiga Kraljice je bila ona molitvena knjiga, koju Njoj je obćinstvo Budimpešte darovalo za spomen, da je za magjarsku kraljicu bila okorunjena i koja knjiga je vu magjarskim jeziku bila štampana. I od onda je navek samo z ove knjige molila. Knjiga je v belo bila zavezana; na gornjoj tabli je zlatom, rubintom, diamanom i šmaragdom nakinčeno; na sredini je velika »E« slova, ober slove je magjarska koruna, a pod slovom pak bavarski cimer. Na jedni stranki table je Magjarski a na drugoj pak Budimpešte cimer. V knjigi su 5 veoma lepi kipi, koje su najglasoviteši magjarski malari farbali.

Kraljica je jako lepo i fino ručno delo znala delati. Predi, kak bi ju okorunili, zapazila je, da plašt svetoga Stefana kralja je jako spokvarjen. Kraljica nije štela da bi ovo dugovanje tudje ruke popravljale. Ona je sama zela v ruke plašta i »žaštopala« ga je, spregledala je belěša korune i sve i sve, i da već nikve falinge nije našla, je išla svojim kraljevskim mužom se korunit.

*

1869. leta se je Veličanstvena gospa v Ischlu obavljala vu leti, v oni mesti, gde se prvić zšla s našim kraljom. Ravno je 20-ti augusztus bil. Pri nas su zvoni zvali ljudi k božji službi, narodnoga svetka, svetoga Stefana kralja je svetkovala čela Magjarska. I tam dalko je i naša Kraljica posvetila ovoga dana. V cirkvi je paradnu mešu dala služiti, pri kojoj je i Njezina čela pratnja vu svetešni paradi bila. Pod mešum se magjarski popěvalo i Kraljica je popěvala svojim lepim, milim glasom. Gosti, koji su se vu ovim vremenu v Ischlu zadržavali, z ove svele službe božje su znali, da je pri

nas svetek. Od ovoga vremena i tam svako leto posvetiju dneva sv. Stefana kralja.

*

Kraljica je vu svojem životu navek samo samošču iskala. Zato si je v Grčkim na Korfu zvanom otoku jednoga kaštelja dala zazidati. Ona lepa naravska lepota, koju je na tim otoku našla, je Nju višekrat tak k sebi potegla, da je višekrat više mesecov bila vu tem kaštelju. 1893-oga leta je na glas došlo, da Kraljica je k svojemu prvomu testamentu još nekaj dopisala. A vu ovim popisu je za svoje pokopno mesto i za sprovod pisala.

*

Sirotina! ...
Da je ono srce mogel prebosti jeden divjak! ...

Neufamo probuniti se proti dokončaju, ali ipak srce nam se ne vtiši. Ovdi doma, na našoj zemlji nebi Nju dostigel ov strašen dokončaj. Im naš dober stari kralj navek sam hodi ovdi doma, pak ipak se mu nikaj ne dogodi.

Kad je Alexander srbski kralj v Gödöllö pohodil našega kralja, čudnovato se mu vidlo, da nigder ni jednoga soldata ne moći bilo videti. I zapital je našega kralja, jeli se tak siguren čuti, da nikvu stražu ne nuca. Njegvo Veličanstvo je pokozalo na ljudstvo, koje mu je iz srca vikalo »Eljen«, pak mu odgovori:

— »Ljubav naroda ovoga je sigurneša straža, kak čela trupa vojnikov.«

Kralj je tak reket, ali mi svi skupa znamo, da je i tak.

*

1876-oga leta se dogodilo, da Kraljica se na otoku Korfu kre morja šetala, kad najedenput se morje počelo pomale metalii i šumeti; ravno onda je dohadjala Llojd zvana paroladja. Z početka se malo srdila, da joj je mir pretirala ova ladja. Ali na kratkoma zapazi, da iz paroladje jednu prostu raku puščaju v jeden čun. Raku je tesar na fletnoma složil za jednu siromasku žensku, koja je na putu vumrla. Vidi dalje, da se jedna pucka spusti v čun. Ona se žuhko plakala za svoju staru mater, koju je na čunu na zadnji put sprevdjala. Kra-

natrag došel, već nije onde našel niti vino, niti kapitana, niti konje, niti kola, to sve je zniknuo tak, da još do danas neima ničemu niti tora niti glasa.

Soldat, koj je onda pred kasarnom stražil, bil je sudbeno preslušán, ali on o savezu toga cieloga čuna, nije nikaj znal povedati. On je samo toliko znal povedati, da je taj stari gospon, kojega od medjutim nikada prije nije videl, malo prije kolah s lagvićii, došel pred velika vrata kasarne, te si je pod vratu svezal remenca, koj mu se je na jednoj cipeli razvezal. Baš u tom hipu, dok si je on to na obući popravljal, približavala su se kola s lagvićii. Kućiš se je sa gosponom nekaj na kratkom dogovoril, a onda je natrag odbiežal.

Sudeć po načinu, na koj se je ovo sve dogodilo, moral je soldat misliti, da je stari gospon gazda kućišev, pak ga je radi nekakve neurednosti izpsoval, jer kad je kućiš od kolah odbiežal, je stari gospon još podjednom psoval nad neredom, koj se danomice u njegovoj kući dogadja, a na posledku, kad mu je već kućiš iz vidika zginul, je nezadovoljno reke:

»Sad radi te nemarnosti moram sam

dalje voziti! Ovi bedaki neznaju nikada ništa napraviti onak, kak biti mora, nego sve na opak!«

I s tim se je sel na kola te je posve mirno se odpelal. A kam? — Vrhua loga si još i danas vinski trgovac i policija glave razbijaju, ali bez uspieha.

Uztrajnost vodi k-cilu.

Kada je škotski hrabri kralj Robert Bruce (korunjen god. 1306) po svojih moćnih neprijateljih, koji su ga iz tronuša hitili hoteli, dvanajst krat bil preobladan, hitil je, da je sve izgubljeno te je poslie zadnje bitke pobegel u jeden škedenj i tam se je skrili. Dok je on tu na slami ves zdvojen lezal i premišlaval, zapazi na jedan krat pavuka, koj je ober njega na svojoj niti iz grede visel te je uvijek hotel gore do grede se na niti podići, ali čim je došel do blizu grede, prtrgnula mu se je nit i on je opal dole. Pavuk je opet si spreml nit i opet se je na njoj hotel do grede podići, ali nit se je opet prtrgla i pavuk je opal dole. Pavuk se medjutim nije zatrudil. Bruce je već dvanajst krat nabrojil, što je pavuk dole opal

ljica je na to odmah pozabila svoju zločestu volju, pak je odmah zapovedala bandi, da naj to mrtvo telo sprevodi. I banda je na zapoved Njezinoga Veličanstva sprevodila siromašku ženu do hladnoga groba.

Prisposlal: Majczen Ferencz.

Mrtvečka popevka

koja se je popevala pri sv. Marji dneva 15-a szeptembra 1898., kada je bila sveta meša za pokojnu veličanstvenu Kraljicu našu.

Kršćeniki moji
Priatelji mili,
Ki se vezda jeste
Ovde skup spravili.

Posljuhnite prosim
Malo govorenje,
S kojim vam obznanim
Tužno pripećenje.

Aldov ove meše
Vezda se alduje
Za Kraljicu našu
Bogu se zručuje.

Septembarska meseca
Uprav desetoga
Bila je skončana
Iz sveta ovoga.

Iz Švajca, kad ravno
Na put se spravila,
Da bi tam vumrla
Nije nit mislila.

Nepriatelj hudi
Vzel njoj je življenje,
Ne li ovo strašno
Tužno pripećenje?!

Po poldan ob drugi
Vuri se približil
Neduznoj Kraljiči
Vu srdce je vpičil.

Ah! jaj drage duše!
Ova težka rana
Kraljici ljubljenoj
Bila je zavdana.

i već je bil znatizeljan, jeli bu taj pavuk svoj cilj postigel.

Pavuk pričme trinajsti krat presti te se diže proti gredi gore i nut — za rukom mu je poslo konačno i on je bil na gredi.

Sada Roberta Bruce preleti misel kak blisk. On skoči iz svog ležišca na lahke noge i zavikne: »Kaj! Ja bi se nek od jednog pavuka dal osramotiti? On je na trinajsti krat potežkoće nadvladal i pri tom se nije vtrudil, a zar nebi Bog i meni dopustil, da u ovoj pravrednoj stvari k cilu dojdem, ako se bum uztrajno u njegovu pomoć ufal. Uztrajati ću u branjenju svog prava, pavuk me je navčil, da se nesme zdvojiti, pak makar i kakove neprilike čovieku na put stanul!«

Kak je rekel, tak je i učinil! — Pomolivši se Bogu, obuzela ga je gjejernost znović. On potajno skupi razpršenu svoju četu viernih soldatov, svojim zreznim govorom podbodne u njih staro junačstvo, vudri oroslanskom smielostju na svoje neprijatelje, potuče je u trinajstoj bitki do noge tak, da su se na sve strane razpršili, kak piščanci kad tvorec med nje dojde i zasede opet svoj već izgubljeni tronuš.

Em. Kollay.

Ona vsigdar bila
Kakti majka draga
Velika Patrona
Magyarskog orsaga.

Vu lèpom spomenku
Vsem nam more biti,
Hoćemo se za nju
Bogu pomoliti.

Da i Ona iz nas
Gori se spomene,
Naj nas Jezuš dragi
Vse skup v nebu prime.

Mura-Szt.-Mária. Složil: Koósz Jakob.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštuване predplatnike naj nam vu zadnjem fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

Vinogradski nadzornik.

Gospodin minister za poljodolske posle je jeden novi vinogradarski kotar vtemeljil vu našoj varmegiji. Vu ov kotar spadaju gorice kotara alsó-lendavske, čakovečke, velike-kanizse, letenye i nove. Za ov novi kotar imenuval je minister gospodina Guzman Déneša kr. vinogradarskoga nadzornika, koj vu Čakovcu, vu hiži vd. Szinkovicseve stanuje. Gospodin inšpektor za povanje gorical ovde opozivlje svakoga goričkoga gospodara, koj vu vinogradarskih poslov navuke hoće, naj se pismeno ili ustmeno k njemu povrne. Gospodin inšpektor, kakti orsački činovnik bude pez plaće, za badava svakonu navuk dal vu goričkih poslov. Med posle njegove spadaju takaj vu medjimurskih gorah vuredjene orsačke gorice.

Put stréle.

Put stréle je vnogiput zaisto čudnovati, nemoći prepoznati, da vu onim hipu, kad doli doleti, kam si zeme puta. Vu jednih englianskih novinah čitamo sledeće: Još v julius mesecu je v Kalifornii vu Ameriki v jedno drevo, koje je na sredini, dvora stalo vudrila strela, i odonul je v hižni krov skočila i tam je nekoliko čavlov raztalila. Odonud je cez nahizje v sobu doletela. Obločnice je na komade zrastrgala, v stěnu je 5 male ljuknje napravila, koje su tak zgledale, kak da bi ljuknju puškina kugla napravila. Postelina i forhangi su se vužgali. Vezda se je stréla na dva děle razdelila. Prvi del je čělu stěnu doli vrtgel, čavle po stěni i drote po vratu je zraslatala a zatim v zemlju odletela. Drugi del se pak na dva děle razdelil. Doklam je ov drugi prvi děl jednu obločnicu vun vtrgnul i onda taraca gori ztrgal i v zemlju odletel, drugi je pak v ormar odletel, tam par nože i vilice, koje su dalko stale jedna od druge, skup stali, nazadnje po jednim hižnim voglu je vun odletel i v zraku je nenastal.

Ljubav i škrampli lasice.

Kaj si sve nedomisliju oni, koji su zaljubljeni, bi morebiti samo za pripovest držali, ako nebi znali, da oni, koji su zaljubljeni jeden v drugoga, mogući su i prisegu deti, da jeden drugomu je vèren, makar i to nije istina. Jeden dogodjaj budemo pripovedali. V Balaton-Füredu je Major Roza bila jako zaljubljena v jednoga mladića. Ali mladić je nikaj ne štel znati od ljubavi devojke. Vezda si je devojka domislila nekaj. Pozvala je k sebi jednu ciganicu i rekla njoj,

da njoj naj da sredstvo, s kojom bi mogla zadobiti mladića. Ciganica je obećala, da drugi dan nju pohodi mladić, ako njoj da 3 frt 50 kre i jednu bajku. Devojk njoj je to z drage volje dala. I da mladića more biti druge devojke oči nebi skvarile, dala njoj je škrample lasice s takvim naputom, da ako mladić ipak nebi došel, naj stepe škrample v zraku a zemlju pak tripul naj vdrapi, — mladić bude odmah došel. Kad bi pako stepanje škramplov, niti drapanje zemlje, nikaj ne hasnilo i mladić ni se štel pred nju postaviti, onda je samo k pameti došla, da ju je ciganica vkanila.

Obnorela je.

Žalosten dogodjaj se dogodil v Szathmáru, v jednim kloštru. Hegyi Juliska se zove devojka, koja se za opaticu vučila. Devojk je jako lépa bila; još nije bila posvećena za opaticu. Od jedno vrème se čudnovato opomešala devojka. Za zaručnicu se oblekla i v ruku zela jednoga velikoga noža iz kuhnje i tak je stupila pred predstojnicu, i potrebuvala je, da nju naj zemeju med svoje družtvo, tak kak druge posvećene, jer se ona rajši skonča, kak bi zamuž išla, ali pak ostavila kloštra. Siromašku devojku su onda nekak vtišili, ali ipak se njoj pamet tak pomešala, da su ju morali odonut odpeljati v kuću norih.

Oprava iz papira.

V Ameriki su počeli iz papira delati opravu osobito za kupanje. Papir je 6—8 milincetrov debel i posle oblećenje odmah se k teli zravna. Jako fal je ta oprava. Papir se fletno premoči, ali nevtrgne se. Po kupanju se pak fletno posuči i tělo suho postane.

Vkradjena fabrika.

V Aradu se dogodilo to. Jedna fabrika, v kojoj su šterku delali, je već više vremena zaprta. V prošlih danov su po noći počeli raznašati svakojačke stvari, kak drakslarku meštriju, remenje itd., koje stvari su vnogo vrednost imale. Ali redarstvo je polovilo jeden par dobrih ftičov, koji su već čez više vremena nosili stvari iz fabrike.

Tolvaj s larfum.

V Hajdu-Doroghu su ove dane tati s larfum došli vu Tóth Mihály stolarovu hižu, i od žene njegve su peneze potrebuvali. Žena, koja je sama bila, je počela vrišćati, ali jeden ju je za požarak zgrabil i v postelju hitil i noža njoj pokazal. Vu tem času su drugi dva spobrali zlatinu peneze. Ali stem nisu bili zadovoljni. Potrebuvali su od žene peneze, ali žena je rekla, da penez nega, jer je muž je v novu robu položil. Zatim su se njoj zagrozili i na fletnoma ostavili hižu i ženu. Na kratkoma dojde dimo muž njezin i najde svoju ženu svu bledu i trepeč od straha. Žena mu je odmah sve povedala i to, da je mogla na fletnoma peneze pod blazinu skriti, na koju su ju pollam tati hitili.

Iz Rackaniže.

V sobotu 24. sept. Branilović Mikloša jedna kobila na paši pokraj Mure zagazila vu ondi stojeći berek (mlaj) i dok su ljudi iz Šafarskog sela došli i nju v vitlom izvlekli, bila se je brzčas prehladila, kajti po noći za tem je poginula. Blizo 200 fort. je kvara.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyiltér*

E rovat alatt közlőtekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Báli selyem 45 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig póstafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes savanyvíz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER

ugy magában mint meleg tejjel vegyítve **KÖHÖGÉS-NÉL, REKEDTSÉG-NÉL.**

TÜDŐHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik **NEHÉZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-HURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA VAN**

Kapható:

T O D O R R. czégnél.

625 2—10

539. sz. v. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járás-bíróság 1897. évi 8033 számú végzése következtében Zakál Henrik csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Muraközi takarékpénztár javára Vrabecz György és társai Zala-ujvári lakosok ellen 74 frt s jár. erejéig 1897. évi decz. hó 3-án foganatósított kielégítési végrehajtás útján felfogott és 635 frtra becsült még pedig Vrabecz Györgynél 1 vastengelyes szekér, 1 léczes kukoriczagoré, 1 tehén, gazdasági felszerelvények és szobabutorok, Baán Mihálnál 2 üszc, 2 tehén, Novák Józsefnél 1 tehén és 1 vastengelyű szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. jár. bíróság 98. V. 245/2 sz. végzése folytán 74 frt tökékövetelés, ennek 1898. évi márczius hó 3. napjától járó 8% kamatai s járulékaik és költségei erejéig Zala-Ujváron leendő eszközlésére

1898. évi október hó 8. napjának d. e. 11. órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 610

Kelt Csáktornyan, 1898. évi szeptember hó 28-án.

Glavinu József,
kir. bírósági végrehajtó.

A „Nemzeti“ Balesetbiztosító részv.-társaság Budapest

(Erzsébet-körut 13. szám)

biztosítást nyújt **mindennemű baleset** anyagi következményei ellen, **ugymint egyes egyéneket** (polgár és katoná), **gyári és malomalkalmazottakat** (munkások és tisztviselők), valamint **bárkit, hivatás teljesítése közben, vagy azon kívül, utazás alatt, vadászaton, vagy bármely más alkalommal érhető baleset ellen, a legszabadelvűbb biztosítási feltételek és a legutányosabb díjtételek** mellett.

Közelebbi felvilágosítást a legkészségesebben nyújt: a **„Nemzeti“**, az **„Első magyar általános biztosító“**, a **„Magyar-Franzia“** és a **„Bécsi biztosító“** minden fő- és alügynöksége az ország bármely helységében.

623 3—3

Megbízható ügyes üzletszerzők felvételnek.

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat mellett: Mindenféle kombináció szerint az ember életére.

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat nélkül (népbiztosítás)

heti díjfizetéssel 10 fillértől kezdődőleg!

(Haláleseti, elérési, kiházasítási és gyermek-biztosítás).

Hirdetmény.

Kotor község tulajdonát képező vasuti vendéglő épület és tartozéka szabadkézből örökáron eladatik. A venni szándékozók felkéretnek, hogy **f. è. október 30-ig** személyesen szóval, vagy írásban adják be ajánlataikat a községi előjárósághoz.

Kotor, 1898. szept. 15.

Kele György

jegyző.

631 1—1

Balogh József

bíró.

Nincs több láb fájtás

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés. Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét **Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéllel látja el.**

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságú frt 1.20. Az asbest talpbéllel kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett külön 10 kr. franco. Felvilágosítások és prospektusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbesttáru-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utca 18.

Egyedüli elárúsító raktár Csáktornyan: Mayer Testvérek bőrkereskedésében.

524 26—50

Cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság.

Üzletigazgatóság Budapest.

3457. P. szám.

P Á L Y Á Z A T.

A cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság magyar vonalainak Üzletigazgatósága az 1899., 1900. és 1901. években vonalain szüköségelt és alább megnevezett talpalmennyiségek szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet, és pedig:

Az anyag megnevezése	Mennyiség	1899 1900 1901			Összesen
		é v b e n			
2-40 méter hosszú, 15 cm. széles felső és 26 cm. széles alsó lappal és 16 cm. vastag szabványos kereszt-tölgytalpfa	darab	40.000	60.000	60.000	160.000
2-70 méter hosszú, 15 cm. széles felső és 26 cm. széles alsó lappal és 16 cm. vastag szabványos kereszt-tölgytalpfa	darab	70.000	50.000	50.000	170.000
2-20 méter hosszú, 15 cm. széles felső és 20 cm. széles alsó lappal és 14 cm. vastag helyiérdekű kereszt-tölgytalpfa	darab	14.000	20.000	20.000	54.000
Különbféle méretű tölgytalpfa kitérők részére	köb-méter	—	350,0	500,0	850,0

Az egész vagy részmennyiség szállítására pályázni szándékozók 100 filléres okmánybélyeggel ellátott és lepecsételt ajánlataikat legkésőbb **1898. évi október hó 25-ének déli 12 óráig a cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság magyar vonalainak Üzletigazgatóságához Budapest 1. kerület, Mészáros-utca 17. szám. (igazgatósági épület földszintén levő iktató hivatalának)** küldjék be, megjegyezvén, hogy az ezen idő után érkező ajánlatok tekintetbe vétetni nem fognak.

A szállításra vonatkozó szállítási és különleges feltételek fentti igazgatóság pályafenntartási osztályánál (igazgatósági épület II. emeletén), vonalain levő összes mérnök-osztályánál, valamint az országos iparegyesület elnökségénél, a kereskedelmi muzeum igazgatóságánál és a kereskedelmi és iparkamara elnökségénél Budapestben ingyen kaphatók. **B u d a p e s t e n, 1898. évi szeptember hó 25-én.**

Az üzletigazgatóság.

633 1—1

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a perlaki kir. járásbíróóság 1897. évi 6908./p. 97. számú végzése következtében Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd által képviselt a csáktornyai t.-pénztár javára Dolencsics Lukács és társai ellen 330 frt s jár. erejéig 1897. évi október hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 308 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 1 kukoriczahas kukoriczával, széna, szalma, 2 sertvésöl, trágya, 2 üsző, szobabutor és egyéb apró tárgyak nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróóság 98. V. 394./1 sz. végzése folytán 330 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi június hó 28. napjától járó 6% kamatai $\frac{1}{2}$ % váltódj és eddig összesen 51 frt 50 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig Ottokon Minárecz Vincze lakásán leendő eszközésére

1898. évi október hó 8. napjának délelőtti 9 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron atul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon, 1898. szept. hó 25-án.

Sós Frigyes

632 1-1

kir. bír. végrehajtó.

2763. tk./98.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai takarékpénztár végrehajtónak Guncz István végrehajtást szenvedő elleni 110 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényeszek és a csáktornyai kir. bíróság területén levő a bottornyai 151. sz/jkv. 558. hrsz. a. 171 frt; 596. hrsz. a. 138 frt; 633 hrsz. a. 69 frt; 1012 hrsz. a. 119 frt; 1435 hrsz. a. 95 frt; 1470. hrsz. a. 190 frt és 198. hrsz. a. 23 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1898. évi október hó 7. napján délelőtti 10 órakor

a bottornyai község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 634

Kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1898. évi auguszt. hó 30-án.

Keil-lakk

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60kr.

Arany-fénymáz

képeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

Heinrich Miksa cézgnél Csáktornyan.

607 7-8

4439. tk. 1898.

H I R D E T M É N Y .

Gyümölcshegy, Morzsahegy, Alsó-Zebanecz község valamint a Felső-Zebanecz hegyközségek telekkönyvei birtokszabályozás következtében átalakított és azzal egyidejűleg a azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886 XXIX. az 1889 XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a tljegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottak. Ez azzal a felhívással tételik között:

1-szor hogy mindazok kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §. a.) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b.) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis az 1899. évi márczius hó 25. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelle után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2-szor hogy mindazok a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak esetében ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak — írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1899. évi márczius hó 25-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelle után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3-szor hogy mind azok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1899. évi márczius hó 25. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítás-kor közbe jött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes utján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okmányokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket póllólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1898. szeptember hó 12.

Kollárits

kir. aljárásbíró.

624 3-3